

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619204521
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7619204521.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. E. nar. X.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves dieťa rodičov matky Mgr. M. E. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v A. na ul. J. C. č. XX a otca JUDr. M. E. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v A.Ý. Z. na C. ul. č. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 25.11.2019 č.k. 3P 197/2019-57 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. Y. E. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 3P 68/2018-150 z 12.9.2018 z 350 € na 450 € mesačne od 26.7.2019 so splatnosťou výživného vždy do 25. dňa v mesiaci vopred. Z uvedenej sumy sa sumu 350 € otec zaväzuje uhrádzať k rukám matky ako bežné výživné a sumu 100 € ako výživné určené na tvorbu úspor, ktorú je otec povinný poukazovať na osobitný účet mal. Y.. Matku zaviazal zriadiť v prospech mal. Y. osobitný účet v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia, v rovnakej lehote číslo účtu oznámiť otcovi maloletého dieťaťa. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého do jeho plnoletosti je potrebný súhlas súdu. Zročné výživné za obdobie od 26.7.2019 do 31.10.2019 zo strany otca pre mal. Y. z titulu tvorby úspor vo výške 400 € zaviazal otca uhradiť jednorazovo v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám matky na osobitný účet, ktorý zriadi v lehote 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol.

2. Rozhodol tak na základe návrhu matky podaného 26.7.2019, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného od otca pre mal. Y. naposledy určeného rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 3P 68/2018-50 a žiadala, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu mal. Y. od 1.4.2019 do 31.10.2019 sumou 650 € mesačne a na tvorbu úspor mal. Y. 350 € mesačne na osobitný účet založený na meno maloletého a od 1.11.2019 do budúcnosti, aby súd zvýšil výživné na 450 € mesačne a na tvorbu úspor maloletého 100 € mesačne na osobitný účet založený na meno maloletého. Návrh odôvodnila tým, že od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 3P 68/2018-150 (27.3.2019) nastala zmena pomerov, nakoľko týmto rozsudkom bolo zároveň rozhodnuté, že styk otca s mal. Y. sa neupravuje a k ďalším podstatným zmenám došlo na strane otca, keďže sa od 13.3.2019 do 30.9.2019 nachádzal na zahraničnej misii na Cypre, kde dosahoval dvojnásobný príjem okolo 3.300 €. Poukázala na to, že mal. Y. zabezpečuje všetky jeho potreby sama bez pomoci otca, pričom otec platí iba povinné výživné určené súdom. Otec odmietol maloletému nezabezpečuje žiadnu dovolenku, neprispel mu na letné ani jarné prázdniny ani sviatky. Otec odmietol maloletému prispieť na mimoriadne výdavky, a to pobyt pri mori, stužkovú 300 €, na potrebu šetriť na vodičské oprávnenie 800 €, ples venček v 3. ročníku, štúdium a podobne. Podľa jej vedomostí otec žije vysokým životným štýlom, chodí na zahraničné dovolenky, okrem toho na víkendové pobyty, preto je toho názoru, že mal. Y. má právo

podieľať sa na životnej úrovni otca a navyše zdravotný stav maloletého si vyžaduje aspoň raz za dva roky pobyt pri mori.

3. Otec s návrhom matky nesúhlasil, nakoľko podľa jeho názoru sa pomery maloletého od rozhodnutia odvolacieho súdu (7CoP 221/2019 z 28.5.2019) nezmenili. Vyjadril názor, že rozhodnutie o zmene úpravy styku s maloletým nemá žiaden vplyv na výšku výživného. Podotkol, že matka si vynucovala a aj dodnes vynucuje svoju prítomnosť pri realizácii dovolenky so synom, čo on odmieta a nemieni s ňou tráviť svoj voľný čas. Samotný syn sa vyjadril, že sa s ním nechce stretávať a on jeho rozhodnutie rešpektuje. Má za to, že vo výživnom 350 € je zahrnutá aj suma potrebná na jednorazové výdavky, akým je aj pobyt pri mori. Napokon samotný súd vo svojom krátkom odôvodnení rozsudku z 12.9.2018 uviedol, že v sume výživného sú zahrnuté pravidelné mesačné platby na maloletého, ako aj jednorazové výdavky, akými sú napríklad školské poplatky, kurz angličtiny, stužková a pobyt pri mori a z tejto sumy si má matka vytvárať na ich úhradu rezervu. Ďalej uviedol, že synovi sporí v dvoch fondoch v ČSOB Banke po 20 € mesačne. Po návrate z misie na Cypre doniesol synovi dve košeľe, nohavice a bundu. S dovolenkou syna na Cypre súhlasil, ale bez prítomnosti matky. Vo februári a marci 2019 nebol na dovolenke v Alpách s tým, že kurz angličtiny v roku 2017 uhradil sám, v roku 2018 a v roku 2019 ho matka na úhradu kurzu nevyzvala. Jeho príjem sa nezmenil, od 1.1.2019 bol valorizovaný o 10 %, rovnako ako príjem matky s tým, že v čase od 13.3.2019 do 28.9.2019 bol jeho príjem zložený zo služobného platu a z príspevku za plnenie úloh súvisiacich mimo územia SR. Po návrate z misie začal žiť v spoločnej domácnosti s partnerkou v A. G. Z. a zo svojho príjmu platí poplatky spojené s užívaním bytu 100 € mesačne, náklady na ich maloletého syna vo výške 200 €, v čom sú zahrnuté výdavky na Nutrilon, oblečenie, hygienické pomôcky. Zúčastnil sa dovolenky v Turecku, avšak na jej platbe sa nepodieľal. Uviedol, že jeho príjem je vo výške 1.450 až 1.500 € mesačne, pričom má výdavky na cestovné do práce 250 €, príspevok na stravu zamestnávateľa 25 až 30 € mesačne, telefón 10 €, 30 € na DDS a výdavky na stravu, oblečenie a hygienu vo výške 200 €.

4. Z predložených listín mal súd preukázané, že matka uhradza poplatky spojené s užívaním bytu vo výške 161,89 €, že maloletý je vedený v dermatovenerologickej ambulancii a je liečený aj na atopickú dermatitídu a má odporúčané Kúpele Smrdáky. Z potvrdenia o príjme otca zistil, že od 1.9.2018 do 30.9.2019 mal vyplatený služobný plat vrátane príjmu z misie v zložení 26.162,95 €, t.j. priemer 2.012,53 € mesačne. Vyslaný na plnenie úloh v misii bol od 13.3.2019 do 28.9.2019. Z rodného listu mal. E. E., nar. XX.X.XXXX zistil, že otcom maloletého je JUDr. M. E.Č., nar. XX.X.XXXX. Z ďalších predložených listín zistil, že matka uhradila 300 € titulom úhradu stužkovej slávnosti, 30.8.2019 uhradila platbu 190 € za jazykový kurz. Z cenovej ponuky vyplynulo, že cena výcviku pre vykonanie kurzu skupiny B (vodičský preukaz) je 550 €, kolok 33 € a školenie prvej pomoci 17 €. Z predbežného odhadu školských výdavkov mal. Y. bolo zistené, že v školskom roku 2018/ 2019 boli priemerné mesačné náklady vo výške 32,58 € a v školskom roku 2019 2020 vo výške 21,75 €. Z potvrdenia o príjme matky bolo zistené, že za obdobie od 1.9.2018 do 31.10.2019 mala priemerný čistý mesačný príjem vrátane daňového bonusu vo výške 1.121,44 €.

5. Konajúci súd právne posúdil vec podľa § 65 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1 až 3, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 157 CMP, § 2 ods. 1, § 121 CMP, § 231 CSP a § 232 ods. 4 CSP a dospel k záveru, že návrhu matky je potrebné vyhovieť, avšak nie v takom rozsahu, ako sa domáhala. Posledná úprava výživného u mal. Y. bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 12.9.2018 sp.zn. 3P 68/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2019. Výživné zo strany otca na mal. Y. bolo určené vo výške 350 € mesačne od 1.9.2018, t.j. odo dňa nástupu na štúdium na gymnázium, kedy došlo u neho k podstatnej a trvalej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom. Konštatoval, že u maloletého a jeho matky nedošlo k výraznej zmene pomerov, pretože matka má naďalej príjem zo závislej činnosti a mal. Y. je žiakom 2. ročníka gymnázia v školskom roku 2019/ 2020. U otca nastala zmena pomerov v tom, že je otcom novonarodeného dieťaťa E. E., nar. XX.X.XXXX a vedie spoločnú domácnosť s jeho matkou. U otca tiež došlo k zvýšeniu príjmu za obdobie od 1.9.2018 do 30.9.2019, pretože okrem služobného platu, ktorý bol oproti predchádzajúcemu obdobiu navýšený o jeho valorizáciu, poberal v období od 13.3.2019 do 28.9.2019 aj príspevok za plnenie úloh súvisiacich mimo územia SR, a preto jeho priemerný mesačný čistý príjem bol za obdobie 13 mesiacov vo výške 2.012,54 €. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že výživné zo strany otca v rozsahu 350 € mesačne stále zodpovedá odôvodneným potrebám mal. Y. Matka sa domáhala zvýšenia výživného v časti nielen bežného, ale aj v časti tvorby úspor. Súd má za to, že bežné výživné v rozsahu 350 € nie je dôvodné meniť odkazujúc na vyššie uvedené dôvody. Vzhľadom na skutočnosť, že otec v rozhodnom období pre

určenie výživného mal zvýšený príjem tvorený jednak služobným platom a príspevkom vyplácaným k platu, mal za to, že má dostatočne voľné prostriedky k tomu, aby sa mohla pre maloletého tvoriť úspora, a to nielen tá, ktorú otec dobrovoľne sporí v ČSOB a.s. po 20 € na každý z účtov zvlášť, kde je oprávnenou osobou do dovŕšenia 18. roku veku mal. Y. sám otec. Na základe týchto skutočností zohľadňujúc aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť zo strany otca na maloleté dieťa zvýšil výživné o sumu 100 € ako výživné určené na tvorbu úspor, ktorú je otec povinný poukazovať na osobitný účet mal. Y., ktorý v jeho prospech zriadi matka maloletého v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v rovnakej lehote číslo účtu oznámi otcovi dieťaťa. Súd tento rozsah vyživovacej povinnosti otcovi určil od 26.7.2019, teda od podania návrhu na zvýšenie výživného. Zároveň otca zaviazal zaplatiť zročné výživné na tvorbu úspor od 26.7.2019 do 31.10.2019 vo výške 400 € jednorazovo v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia na osobitný účet, ktorý je povinná matka zriadiť zohľadňujúc jeho súčasné majetkové pomery. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol a o trovách konania nerozhodoval, pretože podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm.f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a ponechal v platnosti predchádzajúce rozhodnutie o výživnom z 12.9.2018, to znamená, že sa domáha zamietnutia návrhu matky na zvýšenie výživného. Poukázal na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré umožňuje súdu zmeniť pôvodné rozhodnutie o výživnom len vtedy, ak boli preukázané zmeny závažnejšieho charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. V tomto prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by sa nejakým výrazným spôsobom zmenili pomery či už u neho alebo u mal. Y., ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného. Posledným rozhodnutím súdu, ktorým bola stanovená výška výživného je rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 12.9.2018 sp.zn. 3P 68/2018, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Košiciach 28.5.2019 sp.zn. 7CoP 22/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2019. Práve v uvedenom rozsudku odvolací súd v bode 16. rozhodnutia konštatoval, že tvorba úspor pre maloletého nie je odôvodnená a nie je potrebné vytvárať úspory maloletému aj s prihliadnutím na to, že otec dobrovoľne vytvára úspory pre maloletého v sume 40 € mesačne a matka platením poisťného. Táto skutková situácia je doposiaľ nezmenená. Vyjadril názor, že u mal. Y. sa za rok od vyhlásenia rozsudku o výške výživného nezmenili pomery, ktoré by odôvodňovali tvorbu úspor. Práve naopak, výdavky na maloletého sa, pokiaľ ide o jeho štúdium, znížili, o čom predložil dôkazy na pojednávaní. K zmene pomerov došlo u neho, keďže mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. E., čo súd prvej inštancie spomenul len okrajovo, avšak pri odôvodnení svojho rozhodnutia na to zreteľ nebral. V tomto smere poukázal na rozsiahlu judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplýva, že súd je povinný vysporiadať sa s podstatnou argumentáciou účastníkov konania, čo je v súlade s princípom riadneho a spravodlivého procesu. Domnieva sa, že v predmetnom konaní súd postupoval jednostranne v prospech matky maloletého, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia. Ďalej uviedol, že jeho príjem je nezmenený od poslednej úpravy, navýšil sa iba o 10 % valorizácie, rovnako ako u matky. Príjem, ktorý poberal počas misie mimo územia SR od 13.3. do 29.9.2019 bol jednorazový a nebude sa opakovať. Naopak, práve príjem matky sa výrazne zvýšil od poslednej úpravy z 896,47 € na 1.121,44 € mesačne. Súd prvej inštancie nezohľadnil ani náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s narodením mal. E., ktoré príkladmo uvádza 115 € sviatok krstu maloletého, 109 € kočík, vyšetrenie, spracovanie pupočníkovej krvi 1.024,40 € a ďalšie bežné náklady súvisiace so starostlivosťou o dieťa ako je strava, detské plienky, oblečenie, postieľka a podobne. V prílohe predložil doklady o výdavkoch na mal. E. E. a potvrdenie o nákladoch na štúdium mal. Y..

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. S rozhodnutím sa v celom rozsahu stotožňuje, nakoľko súd riadne a dôkladne posúdil skutkový stav. Má za to, že súd pri svojom rozhodnutí o zvýšení výživného vychádzal hlavne z novej skutočnosti na strane otca a to, že jeho priemerný mesačný príjem sa zvýšil na 2.012,53 €, oproti predchádzajúcemu rozhodovaniu o výživnom, kedy bol jeho príjem 1.524,39 €. Rovnako aj na strane mal. Y. došlo k zmene pomerov, nakoľko mu musela zaplatiť jazykový kurz vo výške 190 €, stužkovú slávnosť 300 €, pričom syn chce absolvovať vodičské oprávnenie v sume 600 €. Taktiež musí absolvovať liečbu v Smrdákoch aj v prímorských strediskách kvôli atopickému ekzému. Otec tvrdí, že maloletému dobrovoľne vytvára úspory vo výške 40 €, avšak žiaden doklad o tom nepredložil. Ak by to myslel úprimne, že chce synovi šetriť, prijal by jej požiadavky o osobitnom účte, keďže túto sumu, ktorú našetril, môže vybrať a vložiť na osobitný účet. Pokiaľ otec poukazuje na znížené náklady maloletého na štúdium, ide len o približný odhad školských výdavkov vypracovaný na žiadosť otca. V tomto výpočte chýbajú náklady na športové oblečenie na telesnú výchovu (ktorú zakúpila za 100 € spolu s teniskami, ako aj prezuvky 30 €). Chýba

tam tiež stužková slávnosť 300 €. Tento listinný dôkaz neuznáva, nakoľko je podpísaný len triednou učiteľkou. Ak by však súd bral do úvahy tento list ako približný výpočet nákladov, je potrebné pripočítať sumu 300 € za stužkovú slávnosť, 100 € za vrecúško na telesnú výchovu a prezuvky v sume 30 €. Preto suma spolu s nákladmi, ktoré predložil otec, predstavuje spolu sumu 591 €, resp. 49,25 € mesačne. Takto teda došlo k navýšeniu nákladov o 16,67 € mesačne oproti predchádzajúcej úprave výživného. Opäť zdôraznila, že otec sa okrem výživného na uspokojovanie potrieb dieťaťa ani na jeho starostlivosti žiadnym spôsobom nepodieľa. Má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav, nakoľko je žiaduce vytvárať synovi, ktorý dosahuje výborné študijné výsledky, úspory na ďalšie štúdium, keďže náklady na prípravu na vysokoškolské štúdium a náklady na samotné štúdium sa pohybujú vo vysokých položkách. Náklady, ktoré otec preukazuje vo vzťahu k druhému dieťaťu mal. E., v celom rozsahu spochybňuje, nakoľko ich vo vyjadreniach pred pojednávaním vôbec nezmenil.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nakoľko súd správne vyhodnotil všetky dostupné informácie a dôkazy a najmä prihliadol na záujem a potreby maloletého, pričom zohľadnil finančné možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že sa s ním stotožňuje.

10. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že na podanom odvolaní v celom rozsahu zotrváva. Opätovne uvádza, že u neho nedošlo k trvalému zvýšeniu príjmu, ale len dočasnému od apríla do septembra 2019. Rovnako u mal. Y. nedošlo k podstatným zmenám pomerov, práve naopak, výdavky na štúdium sa znížili, čo deklarovala aj triedna učiteľka maloletého. Nie je mu zrejmé, aké výdavky matka maloletého spomína vo svojom vyjadrení, keď uvádza sumu 591 €. O tom, že vytvára úspory pre mal. Y. zasiela v prílohe výpis z ČSOB a.s. Bratislava, z ktorého je zrejmé, že sporí v dvoch fondoch, rastovom 20 € a dynamickom 20 €, teda spolu 40 € mesačne. Pokiaľ ide o tvrdenie matky, že sa sama stará o mal. Y., je to iba výsledok jej výchovy, postoja a komunikácie smerom k nemu. O syna Y. má záujem, má záujem stretávať sa s ním, avšak syn na jeho správy nereaguje, takže od roku 2015 nemá vedomosť o tom, ako syn vyrastá, čo ho zaujíma, čo ho trápi. Pravidelne sa však o jeho prospechu informuje u triednej učiteľky, u lektorky jazykovej školy a zúčastňuje sa rodičovských združení.

11. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že sa s ním stotožňuje.

12. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že je nekompetentné, jednostranné, tendenčné, pričom ako kolízna opatrovníčka vystupovala JUDr. A. G., ktorá vykonala osobný pohovor s matkou maloletého, následne ho kontaktovala, avšak pre svoju pracovnú vyťaženosť sa nemohol zúčastniť ňou navrhnutého termínu, preto jej oznámil, kedy sa výsluchu bude môcť zúčastniť. V správe o prešetrení pomerov však kolízna opatrovníka tvrdila, že odmietol spolupracovať, čo však nebola pravda. Vyjadrenie k jeho odvolaniu však podávala už pani K., ktorá v tomto konaní vôbec nevystupovala. Uvedené považuje zo strany úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za neprofesionálne a nekompetentné.

13. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že z predložených výpisov nevyplýva, že ide o sporenie pre syna a ak otec podľa svojho tvrdenia dokáže sporiť, môže tak urobiť aj na osobitný účet zriadený pre syna. V ostatnom zotrváva na svojich vyjadreniach.

14. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

15. Odvolací súd rozsudkom z 28.7.2020 č.k. 7CoP 76/2020-109 preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine, ale nesprávne ich aplikoval na zistený skutočný stav vo vzťahu k zisteniu podmienok na určenie výživného na tvorbu úspor pre maloletého, keďže z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nevyplývalo, že by majetkové pomery povinného otca, u ktorého došlo k prechodnému zvýšeniu príjmu od marca do septembra 2019 z dôvodu plnenia úloh v rámci zahraničnej misie na Cypre a navyše mu pribudla vyživovacia povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu v septembri 2019, umožňovali vytvárať úspory pre mal. Y. za súčasného určenia nadštandardne vysokého výživného v sume 350 € mesačne, ktorými sú uspokojované takmer všetky odôvodnené potreby maloletého.

16. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala matka v zákonnej lehote dovolanie.

17. Dovolací súd uznesením z 24.2.2021 sp.zn. 7Cdo 19/2021 rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.7.2020 sp.zn. 7CoP 76/2020 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že pokiaľ odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil odlišné skutkové závery ako súd prvej inštancie bez toho, aby vo veci vykonal (zopakoval) dokazovanie v potrebnom rozsahu, postupoval v rozpore so znením ust. § 384 ods. 1 CSP, a teda dovolateľke neposkytol možnosť vyjadriť sa k odlišnému hodnoteniu dôkazu, čím je odvolacie konanie postihnuté vadou podľa § 420 písm.f/ CSP. Podotkol, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, prečo odvolací súd aj napriek návrhu matky nedoplnil dokazovanie o zistenie majetkových pomerov otca od 1.10.2020, pretože aj v prípade, ak odvolací súd navrhnutý dôkaz nepovažoval za potrebné vykonať, mal tento svoj procesný postup riadne v súlade s § 220 CSP vo svojom rozhodnutí odôvodniť. Ďalšie dovolacie námietky matky nepovažoval za relevantné.

18. Odvolací súd po vrátení veci preskúmal opäť rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci, preto nemohol vec ani správne právne posúdiť vo vzťahu k zisteniu podmienok na určenie výživného na tvorbu úspor pre maloletého.

19. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 389 ods. 1 písm.c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

21. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

22. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

23. Odvolací súd sa síce stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného pre mal. Y. vykonanej rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 12.9.2018 č.k. 3P 68/2018-150 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28.5.2019 č.k. 7CoP 22/2019-303 ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie o ďalšom návrhu matky na zvýšenie výživného podaného 26.7.2019, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom z 25.11.2019, nedošlo v súlade s § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine k žiadnym podstatným a trvalým zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného, ktorého rozsah bol stanovený na 350 € mesačne s poukazom na to, že matkou uvádzané dôvody na zvýšenie výživného týkajúce sa odôvodnených potrieb maloletého boli už v celom rozsahu zohľadnené v konaní o zvýšení výživného 3P 68/2018. K jedinému zvýšeniu odôvodnených potrieb maloletého došlo v súvislosti so zvýšením poplatku za jazykový kurz zo 120 na 190 €, čo je však zvýšenie o 2,33 € denne, ktoré vzhľadom na určené výživné 350 € mesačne nemožno považovať za podstatné zvýšenie odôvodnených potrieb dieťaťa, teda za podstatnú zmenu pomerov, a to aj za situácie, že príjem matky sa takisto od posledného rozhodnutia o výživnom zvýšil. K úvahám matky v odvolacom konaní odvolací súd považuje za potrebné dodať, že tieto tvorili jej obranu už v konaní na súde prvej inštancie, ako aj v konaní, ktorým bolo zvýšené výživné na sumu 350 € mesačne (3P 68/2018, 7CoP 22/2019), preto nepovažoval za potrebné sa k nim opätovne vyjadrovať. K uvedenému je potrebné len dodať, že z ustanovení Zákona o rodine upravujúcich vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom nemožno vyvodiť povinnosť rodiča poskytovať okrem bežného mesačného výživného na dieťa ďalšie jednorazové príspevky na úhradu niektorých iných potrieb dieťaťa, nakoľko účelom výživného je úhrada nielen priebežne sa vyskytujúcich bežných potrieb dieťaťa, ale všetkých potrieb, v rámci limitov daných možnosťami a schopnosťami rodičov (porovnaj R 5/1991), pričom určené výživné na úrovni 350 € mesačne zjavne postačovalo v preskúvanom období aj na úhradu jednorazových potrieb maloletého prezentovaných matkou v priebehu tohto, ako i predchádzajúceho konania o výživnom.

24. Súd prvej inštancie však napadnutým rozsudkom určil výživné na tvorbu úspor pre maloleté dieťa v rozsahu 100 € mesačne od podania návrhu do budúca, avšak vo vzťahu k splneniu podmienok

pre určenie výživného na tvorbu úspor nezistil dostatočne skutočný stav veci, a preto nemohol vec ani správne právne posúdiť.

25. Z ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať i tvorbu úspor, ak to odôvodňujú majetkové pomery povinného. Z dikcie tohto ustanovenia teda vyplýva, že pre rozhodnutie súdu o určení výživného na tvorbu úspor je potrebné nepochybné zistiť nadštandardné majetkové pomery, ktoré povinnému rodičovi umožňujú vytvárať úspory pre dieťa za situácie, že na bežné výživné dieťaťa prispieva v rozsahu, ktorý umožňuje uspokojiť spolu s podielom druhého rodiča všetky odôvodnené potreby dieťaťa. Skúmanie potrieb dieťaťa je takto podstatným len vo vzťahu k určeniu bežného (spotrebného) výživného a nie vo vzťahu k určeniu výživného na tvorbu úspor, kde je podstatným zistenie majetkových pomerov povinného rodiča.

26. Z doposiaľ vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie však nevyplývalo, že by otec disponoval majetkom, ktorý by odôvodňoval, resp. dovoľoval záver, že za odôvodnené potreby dieťaťa možno v tomto prípade považovať aj tvorbu úspor. Prechodné zvýšenie príjmu otca v období od marca do septembra 2019 z dôvodu plnenia úloh v rámci zahraničnej misie na Cypre, ktorý poberal v približne dvojnásobnej výške oproti obdobiu do nástupu a po ukončení tejto misie, nie je možné považovať za trvalé majetkové pomery, ktoré by mu umožňovali vytvárať úspory nielen v čase trvania misie, ale aj do budúcnosti pre maloletého za súčasného určenia nadštandardne vysokého výživného v sume 350 € mesačne, ktorými sú, resp. v preskúmanom období boli uspokojované takmer všetky odôvodnené potreby maloletého. Súd prvej inštancie zároveň nevenoval náležitú pozornosť existencii ďalšej podstatnej zmeny pomerov u otca spočívajúcej v narodení ďalšieho dieťaťa, ku ktorému mu vznikla vyživovacia povinnosť práve v období ukončenia zahraničnej misie. V tomto smere nezistil, v akom rozsahu je otec povinný plniť si vyživovaciu povinnosť aj k tomuto novonarodenému dieťaťu, v tom smere, aké sú odôvodnené potreby tohto dieťaťa a aké sú možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky tohto dieťaťa. Súd prvej inštancie teda neúplne zistil možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného otca, keď vychádzal z priemerného príjmu otca za obdobie od septembra 2018 do septembra 2019 bez toho, aby zohľadnil časové obmedzenie zvýšenia príjmu otca po dobu 6 mesiacov a napriek tomu, že rozhodoval koncom novembra 2019, nezistil, či otec je schopný dosahovať uvedené príjmy aj v ďalšom období, teda po ukončení misie v septembri 2019 a zároveň sa nezaoberal ani pomermi otca počas trvania zahraničnej misie na Cypre a to, či zvýšený príjem otca v tomto období nebol odôvodnený práve zvýšenými potrebami otca v zahraničí a eventuálnymi nákladmi, ktoré mu vznikali aj na Slovensku, keďže nešlo o trvalé vysťahovanie otca do cudziny.

27. Napokon od rozhodnutia súdu prvej inštancie ubehla doba viac ako 1,5 roka, preto je potrebné vykonať dokazovanie aj na zistenie zmien pomerov, ktoré nastali od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov, ktorého rozsah dokazovania zjavne presahuje účel odvolacieho konania, ktorým je predovšetkým preskúmanie právomoc vo vzťahu k rozhodnutiam súdov prvej inštancie, preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm.c/ CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie rešpektovať právny názor odvolacieho súdu v súlade s § 391 ods. 2 CSP, to znamená, zistiť dôsledne skutočný stav veci v naznačenom smere, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným, takto zistený skutočný stav veci posúdiť podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, opäť vo veci rozhodnúť, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotiť dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a následne svoje rozhodnutie jednoznačne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozhodnutie a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní boli spätne preskúmateľné a boli logicky správne a presvedčivé.

28. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že vo svojom rozsudku 7CoP 76/2020 z 28.7.2020 sa zjavne nemohol zaoberať návrhom matky na doplnenie dokazovania o zistenie majetkových pomerov otca od 1.10.2020, ako zrejme mylne konštatoval dovolací súd v bode 27. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia.

29. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).